

[P. Munch.]

gølgelser overfor Kommunerne, saa at man ikke kunde bære sig ad som i Aarhus og fastsætte nogle Betalinger, som Ministeren ikke ansaa for passende. Jeg vil gerne dertil sige, at det, der her foreslaas fra Statens Side for de paagældende Arbejders Vedkommende, er kun et Beløb af 1 Kr. pr. Arbejdsdag, og ingen Kommune vil, hvis Forslaget vedtages, kunne bringe dette Beløb en eneste Øre op ved at sætte sine Priser højere. Men hvis den højtærede Minister derudover mente det fornødent at finde en eller anden Form, der gav et Grundlag for at være Formynder for Kommunerne i disse Sager — ja, jeg før min Del ved ikke, om dette er fornødent, men ogsaa derom vilde man have været i Stand til at føre en Forhandling. Og endelig bemyndiger selve Lovforslaget netop Indenrigsministeren til at træffe Afgørelse af, hvilke Forslag der kan godkendes som Forslag til Arbejder, der skulde komme ind under denne Lov.

Den højtærede Minister føjede imidlertid til disse afvisende Bemærkninger en Udtalelse af mere almindelig Karakter, en Udtalelse, som jeg for min Del sætter megen Pris paa. Den højtærede Minister erklærede sig villig til, hvis dette Lovforslag i Dag vedtages her i Tinget og gaar over i det andet høje Ting, at fortsætte Forhandlingen paa det Grundlag, som da vil være givet. Denne Udtalelse stiller jo den højtærede Regerings Venner her i Tinget frit under deres Afstemning om denne Sag, og jeg forstaar meget godt dette fra den højtærede Ministers Side, thi naar man bebuder dog at ville tage Sagen op til Behandling, saa er der ikke noget virkeligt Grundlag for at afvise, at denne Forhandling føres videre paa sit normale Grundlag ved, at et Forslag, der samler en saa overordentlig stærk Tilslutning i dette Ting, føres over i det andet Ting, hvor den højtærede Regering da har Lejlighed til at tage sit endelige Standpunkt dertil. Det er min Opfattelse, at en saadan Handlemaade, som den højtærede Indenrigsminister her ligesom aabnede Vejen for, vilde det være meget klogt, om et Flertal af dette høje Ting vilde følge. Det vilde naturligvis have glædet mig endnu mere, om den højtærede Minister havde opfordret sit Parti til at handle i Overensstemmelse dermed, til ikke at modsætte sig, at dette Lovforslag gik til det andet høje Ting, men i hvert Tilfælde, Ministeren har stillet Vennepartierne, om man vil kalde dem saaledes,

frit overfor den Afgørelse, der nu skal foregaa, og jeg siger atter, at jeg vilde lægge i allerhøjeste Grad Vægt paa, om denne Frihed nu blev benyttet. Ingen kan være i Tvivl om, at hvis dette Lovforslag i Dag forkastes, og man derved foreløbig ligesom skærer af for videre Forhandling om denne Sag og kun stiller i Udsigt en Forhandling paa et Grundlag, som ingen endnu kender, vil det i allerhøjeste Grad øge Bitterheden i meget store Dele af det danske Folk. Vi staar i en økonomisk Krisetilstand, der Dag for Dag graver Kløften dybere mellem forskellige Lag af det danske Folk. De Foranstaltninger, der er udgaaet fra Rigsdag og Regering indtil dette Øjeblik, har ikke bidraget til at mildne Modsætningerne. Fortsætter vi i dette Spor, nærer jeg ingen Tvivl om, at da bliver det stigende Kamp paa saa godt som alle Omraader, da bliver det tunge Vilkaar i det danske Folk, forøget Forvirring og Splittelse, en Opløsningstilstand, vi driver hen imod. Jeg tror, det vilde være klogt, om man i Tide slog ind i et andet Spor og søgte at mildne i Stedet for at skærpe de Modsætninger, som nu findes i Folket.

Christmas Møller: Det lød jo særdeles overbevisende og stærkt, naar det ærede Medlem Hr. Einer Jensen talte om det politiske Aag, som ærede Medlemmer indenfor mit Parti var kommet ind under. Nu var det jo ikke meget logisk af det ærede Medlem at tale om noget saadant. For det første havde det ærede Medlem Hr. Axel Møller haft Ordet og vist, hvilken Stilling han indtog. For det andet havde den højtærede Indenrigsminister haft Ordet og vist, hvilken Stilling han indtog med Hensyn til eventuelle politiske Følger af dette Lovforslags Vedtagelse i dette høje Ting, saa jeg maa have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, at dette er tilstrækkeligt til at vise ham, at al denne Tale om et politisk Aag, som skulde være lagt paa ærede Medlemmer, er helt ved Siden af.

Der tales nu om dette Forslag saaledes, som om den Lov, vi vedtog i Sommer, har ført os ind i en ganske uholdbar Situation. Jeg tror ikke, det er stor Nytte til at forlænge Diskussionen om denne Sag. Jeg maa have Lov til at gentage, at da vi i Sommer ophævede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, vidste man saare vel, hvad man gjorde, og man har derfor fra mit Partis Side paa hvert eneste Stadium af Forhandlingerne om